

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

8. funkční období

232

Návrh zákona o mezinárodní pomoci
při vymáhání některých finančních pohledávek

(Navazuje na sněmovní tisk č. 399
z 6. volebního období PS PČR)

Lhůta pro projednání Senátem
uplyne 19. prosince 2011

2011

ZÁKON

ze dne 2011

o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zapracovává příslušný předpis Evropské unie¹⁾ a upravuje postup a podmínky, za kterých tuzemské orgány provádějí mezinárodní pomoc ve vztahu k jiným státům.

(2) Prováděním mezinárodní pomoci se pro účely tohoto zákona rozumí poskytování nebo dožadování mezinárodní pomoci při

- a) vymáhání finančních pohledávek,
- b) zajištění finančních pohledávek,
- c) výměně informací souvisejících s vymáháním nebo zajištěním finančních pohledávek,
- d) doručování dokumentů souvisejících s vymáháním nebo zajištěním finančních pohledávek.

(3) Za finanční pohledávky se pro účely tohoto zákona považují pohledávky

- a) veřejných rozpočtů z peněžitých plnění včetně jejich příslušenství ukládaných
 1. Českou republikou,
 2. územním samosprávným celkem České republiky,
 3. tuzemským orgánem veřejné moci,
 4. orgánem Evropské unie,
- b) z daní, poplatků a cel jakéhokoli druhu včetně jejich příslušenství ukládaných
 1. členským státem Evropské unie jiným než Česká republika (dále jen „jiný členský stát“),
 2. nižším územním nebo správním celkem jiného členského státu,
 3. orgánem veřejné moci jiného členského státu,
 4. orgánem Evropské unie,
- c) z náhrad, intervencí a dalších opatření včetně jejich příslušenství, které jsou součástí systému částečného nebo úplného financování Evropského zemědělského záručního fondu nebo Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova,
- d) z dávek a jiných poplatků včetně jejich příslušenství stanovených v rámci společné organizace trhů v odvětví cukru,
- e) stanovené mezinárodní smlouvou o provádění mezinárodní pomoci, která je součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).

¹⁾ Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření.

(4) Za finanční pohledávky se pro účely tohoto zákona ve vztahu k členským státům Evropské unie nepovažují pohledávky

- a) z povinných příspěvků na sociální pojištění,
- b) ze smluvních vztahů,
- c) z peněžitých trestů,
- d) z pokut, z jiných správních sankcí nebo z nákladů řízení, s výjimkou těch, které jsou ukládány jako příslušenství peněžitých plnění uvedených v odstavci 3 písm. a) až d).

(5) Jiným státem se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) jiný členský stát,
- b) stát, s nímž Česká republika uzavřela mezinárodní smlouvu.

§ 2

Vztah k daňovému řádu

Při provádění mezinárodní pomoci se postupuje podle daňového řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

ČÁST DRUHÁ ORGANIZAČNÍ ZABEZPEČENÍ

§ 3

Působnost Ministerstva financí

(1) Ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“) je orgánem odpovědným za kontakty s Evropskou komisí ohledně provádění mezinárodní pomoci.

(2) Výkonem působnosti ústředního kontaktního orgánu ministerstvo pověří

- a) správce daně s celorepublikovou působností podřízeného ministerstvu, nebo
- b) svůj organizační útvar.

(3) Výkonem působnosti dílčího kontaktního orgánu nebo kontaktního útvaru může ministerstvo pověřit jednotlivého správce daně.

(4) Ministerstvo informuje Evropskou komisi o tom, který orgán byl pověřen jako ústřední kontaktní orgán, popřípadě jako dílčí kontaktní orgán nebo jako kontaktní útvar, a o případných změnách.

(5) Ministerstvo oznámí zveřejněním ve Finančním zpravodaji a způsobem umožňujícím dálkový přístup, který orgán byl v České republice pověřen jako ústřední kontaktní orgán, popřípadě jako dílčí kontaktní orgán nebo kontaktní útvar.

§ 4

Kontaktní orgán

(1) Kontaktním orgánem je

- a) ústřední kontaktní orgán,
- b) dílčí kontaktní orgán,

c) kontaktní útvar.

(2) Dožadujícím kontaktním orgánem je kontaktní orgán, který zaslal žádost o poskytnutí mezinárodní pomoci.

(3) Dožádaným kontaktním orgánem je kontaktní orgán, který obdržel žádost o poskytnutí mezinárodní pomoci.

§ 5

Působnost tuzemských kontaktních orgánů

(1) Tuzemský kontaktní orgán provádí mezinárodní pomoc

a) přímo, nebo

b) prostřednictvím jednotlivých správců daně.

(2) Tuzemský dílčí kontaktní orgán provádí mezinárodní pomoc pouze v rozsahu, ve kterém je k jejímu provádění ministerstvem pověřen, a to vůči jednomu či více druhům peněžitých plnění.

(3) Tuzemský kontaktní útvar provádí mezinárodní pomoc pouze v rozsahu, ve kterém je k jejímu provádění ministerstvem pověřen na základě své věcné a místní příslušnosti.

(4) Tuzemský dílčí kontaktní orgán a tuzemský kontaktní útvar jsou při provádění mezinárodní pomoci podřízeny tuzemskému ústřednímu kontaktnímu orgánu.

§ 6

Komunikace kontaktních orgánů

(1) Tuzemský ústřední kontaktní orgán v rámci provádění mezinárodní pomoci zajišťuje komunikaci s příslušnými kontaktními orgány jiného státu.

(2) Jednotlivá sdělení určená kontaktním orgánům jiného státu jsou zasílána tuzemským

a) ústředním kontaktním orgánem,

b) dílčím kontaktním orgánem nebo kontaktním útvarem se souhlasem ústředního kontaktního orgánu, nebo

c) dílčím kontaktním orgánem nebo kontaktním útvarem jménem ústředního kontaktního orgánu.

(3) Pokud to shledá potřebným, tuzemský ústřední kontaktní orgán ověří srozumitelnost a správnost zasílaného sdělení. V případě zjištění nedostatků přikáže tuzemskému dílčímu kontaktnímu orgánu nebo tuzemskému kontaktnímu útvaru, který sdělení vypracoval, učinit opatření ke zjednání nápravy.

§ 7

Určení příslušnosti k provedení mezinárodní pomoci

(1) Pokud by vyřízení žádosti o poskytnutí mezinárodní pomoci současně příslušelo tuzemskému dílčímu kontaktnímu orgánu a tuzemskému kontaktnímu útvaru, je k provedení mezinárodní pomoci příslušný tuzemský kontaktní útvar.

(2) V případě pochybností o příslušnosti k vyřízení žádosti o poskytnutí mezinárodní pomoci rozhodne tuzemský ústřední kontaktní orgán o tom, který tuzemský kontaktní orgán je příslušný k provedení mezinárodní pomoci; o tomto rozhodnutí informuje dožadující kontaktní orgán.

§ 8

Postoupení žádosti o poskytnutí mezinárodní pomoci

(1) Pokud tuzemský kontaktní orgán obdrží žádost o poskytnutí mezinárodní pomoci nespádající do jeho působnosti, postoupí bezodkladně tuto žádost příslušnému tuzemskému kontaktnímu orgánu.

(2) V případě pochybností o příslušnosti k vyřízení žádosti o poskytnutí mezinárodní pomoci postoupí tuzemský kontaktní orgán bezodkladně tuto žádost tuzemskému ústřednímu kontaktnímu orgánu k rozhodnutí, který ji poté, co rozhodne o tom, který tuzemský kontaktní orgán je příslušný k provedení mezinárodní pomoci, postoupí příslušnému tuzemskému kontaktnímu orgánu.

(3) O postoupení žádosti informuje tuzemský kontaktní orgán, jemuž byla žádost o poskytnutí mezinárodní pomoci adresována,

- a) dožadující kontaktní orgán a
- b) tuzemský ústřední kontaktní orgán.

(4) Tuzemský ústřední kontaktní orgán může vyřídit žádost o poskytnutí mezinárodní pomoci ve své působnosti, i když je k jejímu vyřízení příslušný tuzemský dílčí kontaktní orgán nebo tuzemský kontaktní útvar; o tomto postupu informuje příslušný tuzemský dílčí kontaktní orgán nebo tuzemský kontaktní útvar a dožadující kontaktní orgán. Proti rozhodnutí tuzemského ústředního kontaktního orgánu o převzetí vyřízení žádosti se nelze odvolat.

§ 9

Pověření správce daně

(1) Kontaktní orgán může pověřit uskutečněním úkonů při poskytování mezinárodní pomoci podřízeného správce daně a dohlíží na jejich provedení.

(2) Při pověření podle odstavce 1 kontaktní orgán přihlédne k tomu, zda správce daně

- a) vykonává správu daně, jíž se dožádaná mezinárodní pomoc týká, nebo
- b) může uskutečnit požadované úkony snáze, hospodárněji nebo rychleji.

§ 10

Vztah kontaktního orgánu a správce daně

(1) Správce daně bezodkladně informuje tuzemský kontaktní orgán, který jej pověřil, o provedených úkonech a poskytuje mu nezbytné podklady.

(2) Správce daně může žádat o doplnění podkladů pro uskutečnění úkonů při provádění mezinárodní pomoci dožadující kontaktní orgán jiného státu pouze prostřednictvím tuzemského kontaktního orgánu, který jej pověřil.

(3) Správce daně může žádat o mezinárodní pomoc pouze prostřednictvím příslušného tuzemského kontaktního orgánu a poskytne mu k tomu nezbytné údaje pro zpracování žádosti.

(4) Správce daně bezodkladně předává tuzemskému kontaktnímu orgánu, jehož prostřednictvím požádal o mezinárodní pomoc, veškeré potřebné informace k případu, který je předmětem dožádání.

(5) Tuzemský kontaktní orgán předává správci daně informace potřebné k provádění mezinárodní pomoci, o kterou správce daně prostřednictvím tohoto kontaktního orgánu požádal nebo k jejímuž poskytnutí byl správce daně tímto kontaktním orgánem pověřen.

ČÁST TŘETÍ VÝMĚNA INFORMACÍ

§ 11

Poskytování informací týkajících se vymáhání

(1) Tuzemský kontaktní orgán může dožádat kontaktní orgán jiného státu o poskytnutí informací vztahujících se k finanční pohledávce a jejímu vymáhání nebo zajištění.

(2) Na žádost kontaktního orgánu jiného státu zajistí tuzemský kontaktní orgán poskytnutí potřebných informací vztahujících se k finanční pohledávce a jejímu vymáhání nebo zajištění; za tím účelem zajistí provedení úkonů nezbytných k jejich získání.

(3) Nelze poskytnout informace,

- a) které není možné získat v případě vymáhání obdobné pohledávky v České republice,
- b) jejichž sdělení by mohlo ohrozit veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky.

(4) Tuzemský kontaktní orgán nemusí poskytnout informace, které by porušily ochranu obchodního tajemství nebo zákonem uloženou povinnost mlčenlivosti.

(5) Tuzemský kontaktní orgán vždy poskytne požadované informace

- a) získané od banky, zahraniční banky působící na území České republiky prostřednictvím své pobočky, spořitelního a úvěrního družstva nebo jiné platební nebo finanční instituce,
- b) získané od osoby jednající jménem nebo na účet osoby, které se poskytnutí informací týká,
- c) týkající se vlastnických podílů.

(6) O důvodech, které brání poskytnutí dožádaných informací, tuzemský kontaktní orgán bezodkladně vyrozumí dožadující kontaktní orgán.

§ 12

Poskytování informací o vratitelném přeplatku

Má-li být osobě se sídlem nebo bydlištěm na území jiného státu vrácen vratitelný přeplatek ve výši nejméně 250 000 Kč, správce daně o této skutečnosti bezodkladně informuje příslušný tuzemský kontaktní orgán, který následně informuje kontaktní orgán

jiného státu, ve kterém má tato osoba bydliště nebo sídlo; tento postup se nepoužije pro vratitelný přeplatek na dani z přidané hodnoty.

§ 13

Spolupráce úředních osob

(1) Tuzemský kontaktní orgán může požádat kontaktní orgán jiného státu, aby v souladu s podmínkami dohodnutými s tímto kontaktním orgánem jiného státu úřední osoba pověřená tuzemským kontaktním orgánem mohla za účelem podpory provádění mezinárodní pomoci podle tohoto zákona

- a) být přítomna při úkonech orgánu veřejné moci jiného státu,
- b) napomáhat úředním osobám v rámci soudního řízení v jiném státu,
- c) klást otázky svědkům, nebo
- d) nahlížet do spisů orgánu veřejné moci jiného státu.

(2) Na základě žádosti kontaktního orgánu jiného státu dohodne tuzemský kontaktní orgán podmínky, za nichž lze umožnit pověřené úřední osobě jiného státu spolupráci s tuzemským správcem daně v rozsahu podle odstavce 1. V tomto rozsahu má pověřená úřední osoba postavení úřední osoby tuzemského správce daně.

(3) Pověřená úřední osoba se prokazuje pověřením kontaktního orgánu, který o spolupráci úřední osoby jiného státu požádal.

(4) Pověření obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení úřední osoby,
- b) služební nebo jiné srovnatelné označení úřední osoby,
- c) organizační útvar orgánu veřejné moci, ve kterém je úřední osoba zařazena, popřípadě její jiné pracovní zařazení,
- d) rozsah pověření vymezený podle odstavce 1,
- e) identifikaci kontaktního orgánu, který pověření vydal.

ČÁST ČTVRTÁ DORUČOVÁNÍ

§ 14

Doručování dokumentu do jiného státu

(1) Je-li to potřebné k efektivnímu a hospodárnému doručení, může tuzemský kontaktní orgán dožádat kontaktní orgán jiného státu o doručení dokumentu vztahujícího se k finanční pohledávce a jejímu vymáhání nebo zajištění adresátovi.

(2) Součástí doručovaného dokumentu je jednotný doklad pro doručení vyhotovený na standardním formuláři, který obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení a bydliště, obchodní firmu nebo název a sídlo adresáta a další údaje potřebné k jeho identifikaci,
- b) účel doručení dokumentu,
- c) lhůtu, ve které má být doručení provedeno,
- d) druh a předmět dokumentu, který má být doručen,

- e) druh a výši finanční pohledávky, ke které se žádost vztahuje,
- f) název, adresu a popřípadě další kontaktní údaje týkající se orgánu veřejné moci,
 - 1. který je odpovědný za doručovaný dokument,
 - 2. u kterého lze získat další informace týkající se doručovaného dokumentu nebo možnosti napadení finanční pohledávky, pokud jde o jiný orgán než orgán uvedený v bodě 1,
- g) další náležitosti jednotného dokladu pro doručení.

§ 15

Doručování dokumentu z jiného státu

(1) Na žádost kontaktního orgánu jiného státu o doručení dokumentu, který se vztahuje k finanční pohledávce a jejímu vymáhání nebo zajištění, zajistí tuzemský kontaktní orgán doručení tohoto dokumentu jeho adresátovi.

(2) Tuzemský kontaktní orgán bezodkladně informuje dožadující kontaktní orgán o veškerých skutečnostech souvisejících s doručením, zejména o dni doručení dokumentu adresátovi.

(3) Součástí doručovaného dokumentu je jednotný doklad pro doručení, který obsahuje údaje uvedené v § 14 odst. 2.

(4) Pokud adresát nerozumí jednacímu jazyku, ve kterém byl vyhotoven jednotný doklad pro doručení, je oprávněn do 7 pracovních dnů od doručení dokumentu, jehož je jednotný doklad pro doručení součástí, požádat správce daně, který mu dokument doručil, o překlad do jednacího jazyka jednoho z členských států Evropské unie, kterému rozumí.

(5) Postup podle odstavce 4 se obdobně uplatní i v případě, kdy je doručován jednotný doklad o vymahatelnosti finanční pohledávky.

(6) Správce daně na základě žádosti o přeložení jednotného dokladu pro doručení nebo jednotného dokladu o vymahatelnosti finanční pohledávky zajistí požadovaný překlad tohoto jednotného dokladu a přeložené znění doručí adresátovi. Právní účinky původního doručení zůstávají zachovány.

(7) Dokumenty nejsou neplatné nebo jejich doručení adresátovi neúčinné pouze z tohoto důvodu, že byly doručeny adresátovi v jazyce, kterému nerozumí.

ČÁST PÁTÁ

VYMÁHÁNÍ A ZAJIŠTĚNÍ FINANČNÍCH POHLEDÁVEK

Hlava I

Žádost o vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky

§ 16

Žádost o vymáhání finanční pohledávky do jiného státu

(1) Tuzemský kontaktní orgán může dožádat kontaktní orgán jiného státu o vymáhání finanční pohledávky, pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 17.

(2) K žádosti mohou být přiloženy další dokumenty vztahující se k finanční pohledávce, která je předmětem žádosti o vymáhání.

§ 17

Podmínky zaslání žádosti o vymáhání finanční pohledávky do jiného státu

- Žádost o vymáhání finanční pohledávky nelze zaslat, pokud
- a) tuto pohledávku nelze vymáhat podle tuzemských právních předpisů,
 - b) je finanční pohledávka nebo původní titul pro vymáhání v České republice napaden, s výjimkou případů, kdy tuzemský kontaktní orgán požádá o vymáhání na základě napadeného titulu pro vymáhání a tuto svou žádost odůvodní,
 - c) nebyly využity všechny postupy určené tuzemskými právními předpisy pro vymáhání finanční pohledávky, s výjimkou případu, kdy
 1. je zřejmé, že v České republice neexistují aktiva k vymáhání nebo že takové postupy nepovedou k úplnému uhrazení finanční pohledávky, a tuzemský kontaktní orgán má konkrétní informace uvádějící, že dotyčná osoba má aktiva v dožádaném státu, nebo
 2. by uplatnění těchto postupů vedlo k nepřiměřeným obtížím.

§ 18

Žádost o vymáhání finanční pohledávky z jiného státu

(1) Na žádost kontaktního orgánu jiného státu o vymáhání zajistí tuzemský kontaktní orgán vymáhání finanční pohledávky.

(2) Tuzemský kontaktní orgán žádost o vymáhání finanční pohledávky odmítne, pokud nejsou splněny podmínky pro vymáhání této pohledávky uvedené v §19.

(3) Tuzemský kontaktní orgán o odmítnutí žádosti bezodkladně informuje dožadující kontaktní orgán spolu s důvody tohoto odmítnutí.

(4) Den obdržení žádosti o vymáhání finanční pohledávky z jiného státu se pro účely správy daní v České republice považuje za den splatnosti této finanční pohledávky.

§ 19

Podmínky přijetí žádosti o vymáhání finanční pohledávky z jiného státu

Žádost o vymáhání finanční pohledávky z jiného státu může tuzemský kontaktní orgán odmítnout, pokud celková částka finančních pohledávek, které jsou předmětem žádosti o vymáhání, odpovídá částce, která činí méně než 1 500 EUR.

§ 20

Žádost o zajištění finanční pohledávky do jiného státu

(1) Tuzemský kontaktní orgán může dožádat kontaktní orgán jiného státu o zajištění finanční pohledávky, pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 21.

(2) K žádosti mohou být přiloženy další dokumenty vztahující se k finanční pohledávce, která je předmětem žádosti o zajištění.

§ 21

Podmínky zaslání žádosti o zajištění finanční pohledávky do jiného státu

- (1) Žádost o zajištění finanční pohledávky lze zaslat, pokud
- a) je finanční pohledávka nebo původní titul pro vymáhání v České republice napaden,
 - b) se na finanční pohledávku dosud nevztahuje původní titul pro vymáhání v České republice.
- (2) Žádost o zajištění finanční pohledávky nelze zaslat, pokud nejsou splněny podmínky stanovené jiným právním předpisem pro zajištění finanční pohledávky vzniklé v tuzemsku.

§ 22

Žádost o zajištění finanční pohledávky z jiného státu

- (1) Na žádost kontaktního orgánu jiného státu o zajištění učiní tuzemský kontaktní orgán opatření nezbytná k zajištění finanční pohledávky.
- (2) Tuzemský kontaktní orgán žádost o zajištění finanční pohledávky odmítne, pokud nejsou splněny podmínky pro zajištění finanční pohledávky uvedené v § 23.
- (3) Tuzemský kontaktní orgán o odmítnutí žádosti bezodkladně informuje dožadující kontaktní orgán spolu s důvody tohoto odmítnutí.
- (4) Má-li dojít nebo dojde-li k odložení vymáhání finanční pohledávky, tuzemský kontaktní orgán učiní opatření nezbytná k zajištění této finanční pohledávky, pokud
- a) o to byl požádán dožadujícím kontaktním orgánem, nebo
 - b) to považuje za potřebné.

§ 23

Podmínky přijetí žádosti o zajištění finanční pohledávky z jiného státu

Žádost o zajištění finanční pohledávky z jiného státu může tuzemský kontaktní orgán odmítnout, pokud celková částka finančních pohledávek, které jsou předmětem žádosti o zajištění, odpovídá částce, která činí méně než 1 500 EUR.

§ 24

Titul pro vymáhání finanční pohledávky

- (1) Součástí žádosti o vymáhání finanční pohledávky je jednotný doklad o její vymahatelnosti v dožádaném státu.
- (2) Jednotný doklad o vymahatelnosti finanční pohledávky je ode dne obdržení žádosti o vymáhání finanční pohledávky jediným titulem pro vymáhání finanční pohledávky v České republice.
- (3) Jednotný doklad o vymahatelnosti finanční pohledávky vyhotovený na standardním formuláři obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení a bydliště, obchodní firmu nebo název a sídlo dlužníka a další údaje potřebné k jeho identifikaci,
- b) druh a výši finanční pohledávky,
- c) složky finanční pohledávky, jako jsou například jistina nebo úrok,
- d) zdaňovací nebo jiné období, jehož se finanční pohledávka týká,
- e) určení původního titulu pro vymáhání finanční pohledávky v dožadujícím státu,
- f) název, adresu a popřípadě další kontaktní údaje orgánu veřejné moci,
 - 1. do jehož působnosti spadá stanovení předmětné finanční pohledávky,
 - 2. u kterého lze získat další informace týkající se finanční pohledávky nebo možnosti jejího napadení, pokud jde o jiný orgán než orgán uvedený v bodě 1,
- g) časové údaje důležité pro vymáhání finanční pohledávky,
- h) další náležitosti jednotného dokladu o vymahatelnosti finanční pohledávky.

§ 25

Změna nebo zpětvzetí žádosti o vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky

(1) Tuzemský kontaktní orgán vezme zpět žádost o vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky, pokud dojde ke splnění nebo jinému zániku finanční pohledávky.

(2) Tuzemský kontaktní orgán změní žádost o vymáhání finanční pohledávky, pokud dojde k částečnému splnění nebo jiné změně finanční pohledávky; obdobně se postupuje v případě žádosti o zajištění finanční pohledávky, má-li částečné splnění nebo jiná změna finanční pohledávky vliv na zajištění finanční pohledávky.

(3) Změnu nebo zpětvzetí žádosti o vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky tuzemský kontaktní orgán odůvodní.

(4) Účinky úkonů provedených při vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky na základě původní žádosti o vymáhání nebo zajištění zůstávají zachovány, s výjimkou účinků úkonů uskutečněných na základě nicotného titulu pro vymáhání.

(5) Dojde-li ke změně nebo nahrazení původního titulu pro vymáhání, zašle tuzemský kontaktní orgán dožadovanému kontaktnímu orgánu upravený jednotný doklad o vymahatelnosti finanční pohledávky.

(6) Upravený jednotný doklad o vymahatelnosti finanční pohledávky se dnem jeho obdržení dožadovaným kontaktním orgánem stává titulem pro vymáhání finanční pohledávky namísto původního jednotného dokladu o vymahatelnosti finanční pohledávky.

Hlava II

Postup při vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky

§ 26

Úrok z prodlení

Po dobu vymáhání finanční pohledávky v rámci poskytování mezinárodní pomoci v tuzemsku vzniká dlužníkovi povinnost uhradit úrok z prodlení za každý den prodlení ode dne obdržení žádosti o vymáhání finanční pohledávky.

§ 27

Posečkání a splátky

(1) Ohledně vymáhané finanční pohledávky může být povoleno posečkání její úhrady nebo rozložení její úhrady na splátky.

(2) Tuzemský kontaktní orgán bezodkladně informuje dožadující kontaktní orgán o tom, že došlo k povolení posečkání úhrady finanční pohledávky nebo rozložení její úhrady na splátky.

§ 28

Odložení vymáhání finanční pohledávky

(1) Zjistí-li tuzemský kontaktní orgán, že v dožadujícím státu došlo k napadení zákonnosti nebo správnosti nebo k zahájení přezkoumání zákonnosti nebo správnosti úkonu nebo dokumentu souvisejícího s vymáháním finanční pohledávky, učiní opatření potřebná k odložení vymáhání této finanční pohledávky až do doby, než obdrží sdělení dožadujícího kontaktního orgánu o tom, že bylo ve věci pravomocně rozhodnuto.

(2) Ve vymáhání finanční pohledávky se pokračuje, pokud o to požádá dožadující kontaktní orgán prostřednictvím odůvodněné žádosti.

(3) Tuzemský kontaktní orgán může požádat dožádaný kontaktní orgán o odložení vymáhání finanční pohledávky z důvodu zahájení vymáhání této finanční pohledávky v České republice.

(4) Pokud byl zahájen postup vedoucí ke vzájemné dohodě mezi tuzemským orgánem veřejné moci a orgánem veřejné moci jiného státu a výsledek tohoto postupu může ovlivnit vymáhanou finanční pohledávku, učiní tuzemský kontaktní orgán opatření potřebná k odložení vymáhání této finanční pohledávky až do doby, než bude tento postup ukončen, s výjimkou případů, kdy hrozí bezprostřední nebezpečí, že bude účel vymáhání zmařen, nepřistoupí-li se k němu neprodleně.

§ 29

Informační povinnost

(1) Tuzemský kontaktní orgán bezodkladně informuje dožadující kontaktní orgán o provedených úkonech při vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky.

(2) Tuzemský kontaktní orgán bezodkladně poskytuje dožádanému kontaktnímu orgánu potřebné informace k případu, který je předmětem dožádání o vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky.

§ 30

Lhůta pro vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky

(1) Běh a délka lhůty pro vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky se řídí právem státu, jehož kontaktní orgán o vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky dožádal.

(2) Úkon uskutečněný dožádaným kontaktním orgánem, který podle právních předpisů dožádaného státu přerušuje běh lhůty pro vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky, přerušuje běh lhůty pro vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky dožádané tuzemským kontaktním orgánem.

(3) Pokud úkon uskutečněný dožádaným kontaktním orgánem nepřerušuje podle právních předpisů dožádaného státu běh lhůty pro vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky, považuje se tento úkon z hlediska svého účinku na běh lhůty pro vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky za provedený tuzemským správcem daně.

(4) Tuzemský kontaktní orgán bezodkladně informuje dožadující kontaktní orgán o skutečnostech, které ve vztahu k vymáhané nebo zajišťované finanční pohledávce mají účinek ovlivňující běh lhůty pro vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky v České republice.

(5) Tuzemský kontaktní orgán bezodkladně informuje dožádaný kontaktní orgán o běhu lhůty pro vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky včetně skutečností, které ve vztahu k vymáhané nebo zajišťované finanční pohledávce mají účinek ovlivňující běh této lhůty.

§ 31

Převod vymožené částky

Vymoženou částku finanční pohledávky včetně úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky, popřípadě jejich vymoženou část, převede tuzemský pověřený správce daně na účet určený dožadujícím kontaktním orgánem ve lhůtě stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím pravidla provádění mezinárodní pomoci.

ČÁST ŠESTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 32

(1) Příslušnost k posouzení zákonnosti nebo správnosti napadených úkonů a dokumentů tuzemskému orgánu veřejné moci nepřísluší posouzení zákonnosti nebo správnosti

- a) dožádané finanční pohledávky uložené
 1. jiným státem,
 2. nižším územním nebo správním celkem jiného státu,
 3. orgánem veřejné moci jiného státu, nebo
 4. orgánem Evropské unie,
- b) původního titulu pro vymáhání finanční pohledávky v jiném státu,
- c) jednotného dokladu o vymahatelnosti finanční pohledávky z jiného státu,
- d) upraveného jednotného dokladu o vymahatelnosti finanční pohledávky z jiného státu,
- e) dokladu umožňujícího zajištění finanční pohledávky z jiného státu,
- f) úkonů při vymáhání finanční pohledávky uskutečněných orgánem veřejné moci jiného státu,
- g) doručení učiněného orgánem veřejné moci jiného státu, nebo
- h) dokumentu doručovaného z jiného státu na základě dožádání o mezinárodní pomoc.

(2) Pokud je u tuzemského orgánu veřejné moci napadena zákonnost nebo správnost nebo z moci úřední zahájeno přezkoumání správnosti úkonu nebo dokumentu souvisejícího s prováděním mezinárodní pomoci, informuje o této skutečnosti příslušný tuzemský kontaktní orgán; to platí i v případě, pokud tuzemskému orgánu veřejné moci posouzení zákonnosti nebo správnosti úkonu nebo dokumentu podle odstavce 1 nepřísluší.

(3) Tuzemský kontaktní orgán, který obdržel informaci o tom, že u tuzemského orgánu veřejné moci byla napadena zákonnost nebo správnost úkonu nebo dokumentu podle odstavce 1, vyrozumí vhodným způsobem dlužníka nebo jinou osobu, která zákonnost nebo správnost úkonu nebo dokumentu napadla, o tom, že orgánem veřejné moci příslušným k posouzení jejich zákonnosti nebo správnosti je orgán veřejné moci jiného státu stanovený k tomu podle právních předpisů tohoto jiného státu.

(4) Tuzemský kontaktní orgán bezodkladně informuje kontaktní orgán jiného státu o tom, že dlužníkem nebo jinou osobou byla napadena zákonnost nebo správnost úkonu nebo dokumentu souvisejícího s prováděním mezinárodní pomoci; v informaci rovněž uvede, v jakém rozsahu nebyla finanční pohledávka, která je předmětem žádosti o vymáhání, napadena.

§ 33

Úhrada nákladů

(1) Náklady vynaložené v souvislosti s poskytnutím mezinárodní pomoci nese ten stát, kterému tyto náklady vznikly.

(2) Tuzemský kontaktní orgán se může dohodnout s kontaktním orgánem jiného státu ohledně úhrady nákladů jinak, než je stanoveno v odstavci 1, pokud vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky

- a) je zvláště obtížné,
- b) způsobí velmi vysoké náklady, nebo
- c) se týká boje proti organizovanému zločinu.

(3) Tuzemský kontaktní orgán na žádost dožádaného kontaktního orgánu uhradí tomuto kontaktnímu orgánu náklady spojené s odstraněním následků neoprávněného vymáhání nebo neoprávněného zajištění finanční pohledávky z důvodu

- a) její neoprávněnosti,
- b) vad jednotného dokladu o vymahatelnosti finanční pohledávky, nebo
- c) vad dokladu umožňujícího zajištění finanční pohledávky.

(4) Tuzemský kontaktní orgán uplatní nárok vůči dožadujícímu kontaktnímu orgánu na náhradu nákladů spojených s odstraněním následků neoprávněného vymáhání nebo neoprávněného zajištění finanční pohledávky z důvodu

- a) její neoprávněnosti,
- b) vad jednotného dokladu o vymahatelnosti finanční pohledávky, nebo
- c) vad dokladu umožňujícího zajištění finanční pohledávky.

§ 34

Neúplná žádost o poskytnutí mezinárodní pomoci

(1) Pokud tuzemský kontaktní orgán obdrží neúplnou žádost o poskytnutí mezinárodní pomoci nebo neúplný dokument vztahující se k finanční pohledávce, která je předmětem dožádání, požádá dožadující kontaktní orgán, aby tuto žádost nebo dokument doplnil.

(2) Tuzemský kontaktní orgán poskytne mezinárodní pomoc až po doplnění údajů podle odstavce 1, s výjimkou případu, kdy bezprostředně hrozí uplynutí lhůty pro vymáhání nebo zajištění finanční pohledávky a nejedná se o údaje nezbytně nutné k poskytnutí mezinárodní pomoci.

(3) Pokud žádost tuzemského kontaktního orgánu o poskytnutí mezinárodní pomoci nebo další dokument vztahující se k finanční pohledávce, která je předmětem dožádání, neobsahuje údaje nutné pro poskytnutí mezinárodní pomoci, tuzemský kontaktní orgán tyto údaje na žádost dožádaného kontaktního orgánu bezodkladně doplní.

§ 35

Odmítnutí žádosti o poskytnutí mezinárodní pomoci

(1) Žádost o poskytnutí mezinárodní pomoci může tuzemský kontaktní orgán odmítnout, uplynulo-li mezi dnem, kdy se finanční pohledávka stala ve státu dožadujícího kontaktního orgánu splatnou, a dnem podání první žádosti o poskytnutí mezinárodní pomoci vztahující se k této finanční pohledávce, více než 5 let.

(2) Je-li napadena zákonnost nebo správnost finanční pohledávky nebo původního titulu pro vymáhání v dožadujícím státu, začíná lhůta 5 let podle odstavce 1 běžet znovu ode dne, kdy bylo o jejich zákonnosti nebo správnosti pravomocně rozhodnuto.

(3) V případě povolení posečkání úhrady vymáhané finanční pohledávky začíná lhůta 5 let podle odstavce 1 běžet znovu ode dne uplynutí doby posečkání; tato lhůta končí nejpozději uplynutím 10 let ode dne, kdy se finanční pohledávka stala splatnou.

(4) V případě rozložení úhrady vymáhané finanční pohledávky na splátky začíná lhůta 5 let podle odstavce 1 běžet znovu ode dne splatnosti poslední splátky; tato lhůta končí nejpozději uplynutím 10 let ode dne, kdy se finanční pohledávka stala splatnou.

(5) Pokud žádost o poskytnutí mezinárodní pomoci nesplňuje náležitosti nutné pro poskytnutí mezinárodní pomoci a dožadující kontaktní orgán na žádost tuzemského kontaktního orgánu nezjedná nápravu, tuzemský kontaktní orgán žádost odmítne.

(6) O důvodech odmítnutí žádosti o poskytnutí mezinárodní pomoci tuzemský kontaktní orgán bezodkladně informuje dožadující kontaktní orgán.

§ 36

Forma komunikace mezi tuzemským kontaktním orgánem a kontaktním orgánem jiného státu

(1) Tuzemský kontaktní orgán a kontaktní orgán jiného státu mezi sebou komunikují v elektronické podobě, s výjimkou případů, kdy je tento způsob komunikace technicky neproveditelný.

(2) Standardní formulář se použije pro

- a) žádost o poskytnutí informací,
- b) žádost o doručení dokumentu,
- c) žádost o vymáhání finanční pohledávky,
- d) žádost o zajištění finanční pohledávky,
- e) jednotný doklad pro doručení,
- f) jednotný doklad o vymahatelnosti finanční pohledávky,
- g) upravený jednotný doklad o vymahatelnosti finanční pohledávky,
- h) další komunikaci ohledně dokumentů uvedených v písmenech a) až g), je-li to možné,
- i) poskytování informací o provádění mezinárodní pomoci.

(3) Náležitosti standardního formuláře stanoví přímo použitelný předpis Evropské unie upravující pravidla provádění mezinárodní pomoci.

(4) Postup podle odstavců 1 a 2 se nepoužije při komunikaci v rámci spolupráce úředních osob podle § 13.

(5) Není-li pro komunikaci mezi tuzemským kontaktním orgánem a kontaktním orgánem jiného státu použita elektronická forma nebo standardní formulář, není tím dotčena platnost získaných informací nebo úkonů uskutečněných při provádění mezinárodní pomoci.

§ 37

Jazyk komunikace mezi tuzemským kontaktním orgánem a kontaktním orgánem jiného státu

(1) Dokumenty, které se zasílají prostřednictvím standardního formuláře, a doklad umožňující zajištění finanční pohledávky zasílá tuzemský kontaktní orgán v jednacím jazyce dožádaného kontaktního orgánu nebo v jazyce, který byl dohodnut jako komunikační jazyk.

(2) Jestliže tuzemský kontaktní orgán obdrží části dokumentů uvedených v odstavci 1 v jiném než českém jazyce, nemá tato skutečnost vliv na jejich platnost, účinnost jejich doručení nebo platnost příslušného řízení, ke kterému se vztahují.

(3) V českém jazyce lze zaslat dožádanému kontaktnímu orgánu dokument, který

- a) je předmětem žádosti o doručení,
- b) není uveden v odstavci 1; na žádost dožádaného kontaktního orgánu přeloží tuzemský kontaktní orgán tento dokument do jednacího jazyka dožádaného státu nebo do dohodnutého komunikačního jazyka.

(4) U dokumentu, který není uveden v odstavci 1 a není dokumentem, který je předmětem žádosti o doručení, může tuzemský kontaktní orgán vyžadovat od dožadujícího

kontaktního orgánu, který dokument zaslal, jeho překlad do českého jazyka nebo do dohodnutého komunikačního jazyka.

§ 38

Použití informací k jiným účelům

(1) Tuzemský kontaktní orgán požádá kontaktní orgán jiného státu o povolení k použití informací, které kontaktní orgán jiného státu poskytl v souvislosti s prováděním mezinárodní pomoci, pokud

- a) je chce použít k jinému účelu než k provádění mezinárodní pomoci, nebo
- b) mají být použity jiným orgánem veřejné moci, který může využívat obdobné informace v tuzemsku.

(2) V žádosti podle odstavce 1 uvede tuzemský kontaktní orgán účel, pro který mají být informace využity.

(3) Na žádost kontaktního orgánu jiného státu povolí tuzemský kontaktní orgán použití informací, které poskytl v souvislosti s prováděním mezinárodní pomoci, k obdobnému účelu, pro který je možné využít tyto informace podle tuzemských právních předpisů; o výsledku vyřízení žádosti bezodkladně vyrozumí kontaktní orgán jiného státu, který žádost zaslal.

(4) Informace získané v souvislosti s prováděním mezinárodní pomoci lze použít pro stanovení nebo vymáhání povinných příspěvků sociálního pojištění bez nutnosti předchozího povolení kontaktního orgánu, ze kterého tyto informace pocházejí.

(5) Použití informací jiným státem pro účely provádění mezinárodní pomoci nebo jiné účely může povolit pouze kontaktní orgán státu, ze kterého tyto informace pocházejí.

§ 39

Poskytování informací z jiných členských států

(1) Má-li dojít k poskytnutí informací, které byly získány v souvislosti s prováděním mezinárodní pomoci, do jiného členského státu, který je potřebuje za účelem provádění mezinárodní pomoci nebo za účelem stanovení nebo vymáhání povinných příspěvků sociálního pojištění, požádá tuzemský kontaktní orgán o povolení k předání těchto informací kontaktní orgán jiného členského státu, ve kterém mají svůj původ.

(2) Neobdrží-li tuzemský kontaktní orgán nesouhlasné stanovisko do 10 pracovních dnů ode dne, kdy kontaktní orgán jiného členského státu obdržel žádost, má se za to, že kontaktní orgán jiného členského státu s žádostí souhlasí.

(3) Na žádost kontaktního orgánu jiného členského státu povolí tuzemský kontaktní orgán poskytnutí informací, které souvisejí s prováděním mezinárodní pomoci a které mají původ v České republice, jinému členskému státu, který je odlišný od státu dožadujícího a který je potřebuje za účelem provádění mezinárodní pomoci nebo za účelem stanovení nebo vymáhání povinných příspěvků sociálního pojištění.

(4) Pokud by poskytnutí informací bylo v rozporu s jiným právním předpisem, tuzemský kontaktní orgán žádost podle odstavce 3 zamítne tak, aby kontaktní orgán jiného členského

státu obdržel zamítavé stanovisko do 10 pracovních dnů ode dne, kdy tuzemský kontaktní orgán žádost obdržel.

§ 40

Přístup k poskytovaným informacím

V rozsahu nezbytném pro péči, údržbu nebo rozvoj společné komunikační sítě Evropské unie mohou mít k poskytovaným informacím přístup osoby pověřené Bezpečnostním akreditačním úřadem Evropské komise.

§ 41

Poskytování informací o provádění mezinárodní pomoci

(1) Tuzemský ústřední kontaktní orgán každoročně ve lhůtě do 31. března sděluje Evropské komisi informace o provádění mezinárodní pomoci prostřednictvím standardního formuláře.

(2) Tuzemský ústřední kontaktní orgán může poskytovat Evropské komisi další informace, které považuje za užitečné pro vyhodnocení provádění mezinárodní pomoci mezi Českou republikou a jinými členskými státy.

(3) Ministerstvo bezodkladně informuje Evropskou komisi o sjednání mezinárodní smlouvy.

§ 42

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 191/2004 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek.
2. Část patnáctá zákona č. 199/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

§ 43

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2012.